

Şavuot שבועות [anul 5779]

Şavuot este a doua sărbătoare din cele trei Regalim (Pesah, Şavuot, Sucot). Sărbătoarea se ține a doua zi după terminarea numărării de Omer de 7 săptămâni, deci în ziua de 6 Sivan. În Eretz Israel ea se ține o singură zi, în timp ce în diasporă durează două zile. În perioada când Templul mai exista, se obișnuia de Şavuot aducerea unei ofrande speciale, care se numea קרבן שתי הלחם *korban ştei halehem*, adică ofranda de două pâini, și celebra perioada începerii culesului primei recolte ביכורים *bikurim*. Ofranda asta era considerată specială pentru că era din pâine coaptă hameț. De obicei, ofrandele nu trebuie să fie din pâine hameț. Acest aspect semnifică un moment de vârf al prevederilor contradictorii între Pesah și Şavuot. De Pesah hamețul era interzis, pe când acum nu numai că nu este prohibit, ci ofranda chiar este hameț. În afară de asta, de Pesah ofranda era din orz, pe când de Şavuot este din grâu.

Hazal au identificat sărbătoarea asta cu ziua în care s-a dat Tora pe muntele Sinai, adică ziua de Matan Tora. În perioada celui de al doilea Templu grupul numit Saduchei (Tdukim) au intrat în dezacord cu marii înțelepți în privința fixării datei acestei sărbători. Ei înțelegeau "ziua de după Şabat" din Tora ca fiind chiar Şabatul de Pesah, în timp ce Hazal au înțeles așa cum se interpretează și în prezent, adică ziua de după sărbătoare (prima zi de Pesah). Dacă numărăm cum s-a stabilit și numărăm astăzi data este fixă: 6 Sivan. Dacă numărăm după saduchei (cum numără și creștinii astăzi) data nu este fixă, depine în ce zi a săptămâni a căzut Pesah (am explicat detaliat în articolul despre Omer).

Numele sărbătorii

Diferitele nume care s-au dat acestei sărbători reflectă semnificațiile ei.

- **Şavuot שבועות**. În amintirea celor șapte săptămâni de numărătoare a Omerului care leagă sărbătoarea de Pesah de această sărbătoare. Cuvântul acesta mai poate avea o semnificație, citind-o Şvuot, de la cuvântul *Şvua* care înseamnă jurământ, fiind o aluzie a jurământului făcut de Kadoş Baruch Hu poporului Israel în timpul Matan Tora, darei de Tora, că nu va schimbe pe vecie poporul acesta al Lui cu vreun alt popor. Și evreii, la rândul lor, au jurat că vor păstra întotdeauna credința în El și Toraua.
- **Matan Tora** sau **Zman Matan Toratenu זמן מתן תורתנו**. În ziua asta în anul 2448 de la crearea lumii a apărut HaKadoş Baruch Hu pe muntele Sinai și a dat Tora în timp ce poporul era în jurul muntelui. Acesta e un eveniment unic, în care a dat cele Zece Porunci înscrise pe *Luhot Habrit* לוחות הברית (tablele legii) care au fost puse în Tabernacul și mai târziu în Templu.
- **Hag Habikurim חג הביכורים**. Pe numele primei recolte care se numește "bikurim" și care era o ofrandă "*Minhat Habikurim*" מנחת הביכורים pe care o aduceau de ziua asta și se numea "*Ştei halehem*" שתי הלחם (două pâini), fiind primul grâu care s-a adunat în anul acela. Bikurimurile astea puteau fi aduse din Şavuot până la Sucot. Acest nume al sărbătorii apare în pericopa Pinhas:

„Și în ziua celor dintâi roade, când aduceți o ofrandă nouă de mâncare lui Adonai, de Şavuot, să aveți o adunare sfântă, nici o muncă să nu faceți” (Numeri 28:26).

- **Hag Hakațir חג הקציר** (seceriș). Asta este perioada în care începe secerișul grâului după cum ne este

scris în Exodul 23:16:

„Și sărbătoarea Secerișului, cele dintâi roade ale recoltelor tale, pe care le semeni pe câmp”

- **Ațeret** **עצרת**. Cuvântul acesta înseamnă și sfârșit și încheiere (de la rădăcina *ațar* עצר care înseamnă a se opri) și într-un fel se poate spune că este sfârșitul sărbătorii de Pesah. Țsta era numele sărbătorii folosit de Hazal după cum apare în Mișna, tractatul Roș Hașana 1:2,

Ritualuri, obiceiuri și tradiții ale sărbătorii

- Împodobirea casei cu verdeață. Împodobirea sinagogii și casei cu verdeață, în amintirea *bikurim* și grânelor care erau aduse drept ofrandă în Templu este un obicei foarte vechi. Din cauză că exista un loc unde se puneau chiar un pom în sinagogă, Hagaon MiVilna (Lituania, sec. 18) și alții au încercat să desființeze obiceiul, pe motiv că s-ar putea confunda cu pomul de Crăciun. Totuși, obiceiul continuă să existe, cu podoabe de ramuri și frunze.
- Învățătură din Tora toată noaptea. Se obișnuiește să se învețe toată noaptea și asta se numește *”Tikun LeI Șavuot”* תיקון ליל שבועות. După tradiție, în noaptea dinaintea primirii Tora, Bnei Israel au dormit până târziu și nu s-au trezit, iar Moise a trebuit să vină și să-i trezească. Ca să nu se mai întâmple așa ceva, au hotărât să facă *Tikun* (învățătură) și să rămână trezi toată noaptea învățând Tora. În orice caz acest obicei și acest nume vine din cartea de „Zohar”.
- Citirea Megilat Rut. Este obicei ca în afară de citirea din Tora să se citească și Megilat Rut, despre Rut care este *Giorat* גיורת, adică convertită la iudaism și este bunica lui David Hamelech. Importanța lecturii rezultă din faptul că povestea relatată în carte, plină de patetism, care dezvăluie curajul și spiritul de sacrificiu ale lui Rut, se petrece în perioada asta a anului. În diaspora, unde sărbătoarea durează două zile, Așkenazim obișnuiesc s-o citească în prima zi.
- Obiceiul de a mânca brânzeturi și miere. Este un obicei care datează de la sfârșitul Evului Mediu. În Halacha a fost o problemă cu acesta din cauza obiceiului că אין שמחה בלבד *ein simha ela babasar* adică „numai în carne este bucurie”. De aceea, mulți obișnuiesc să mănânce cel puțin o masă cu carne.

Ritualuri în rugăciune

- În prima zi se citește din Tora în pericopa Yitro (Exod), Maftir în Pinhas și haftara în Ezechiel. A doua zi din pericopa Ree (Deuteronom), Maftir la fel și haftara în Habakuk.
- Akdamut אקדמות. Așkenazim citesc la Șaharit înainte de citirea din Tora piutul Akdamut care este în aramaică și vorbește despre binecuvântările Toraei și ale studiului ei.
- A doua zi se spune Yizkor

Vom încheia subliniind rolul acestei sărbători în consolidarea unității de conștiință și identitate a poporului evreu, fiind vorba despre o zi în care poporul evreu i s-a întâmplat cel mai ilustru fapt care i se putea întâmpla: în ziua aceasta, poporul nostru i s-a dat Tora pe muntele Sinai și în același timp a fost ales dintre toate popoarele lumii de Kadoș Baruch Hu în calitate de „poporul Lui”, primind misiunea de a fi

שְׂמֵחַ מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ *mamlechet cohanim vegoi kadoș* „regalitate de cohanim și popor sfânt”.